

MONGOLIË UPDATE

Nieuwsbrief Hanneke van Dam, november 2009

Hartelijke groet uit winters Henti!

Het is een maand na thuiskomst. Tuya, Tsenge en ik kijken terug op een fantastische tijd in Nederland en Duitsland. We werden overal warm onthaald, verwend en volgestopt met lekker eten. “Het lijkt wel Mongools nieuwjaarsfeest” vonden de meiden. Voor hen was deze eerste buitenlandse reis een onvergetelijke ervaring. Ik bracht tussendoor nog een bezoek aan vrienden in Dublin, met wie ik via de DVD in contact ben gekomen. Het was speciaal om mensen, die al meer dan een jaar trouw voor ons bidden voor het eerst te ontmoeten.

Gelukkig was het ook weer goed om in Mongolië terug te komen. Henti voelt inmiddels echt als thuis. De winter is al begonnen, met temperaturen rond de -25 C. De kou blijft een jaarlijks gevecht: Deze week zijn de waterleiding en een deel van de verwarmingselementen op ons terrein bevroren met al het gedoe van dien. De stoïcijnse reactie van mijn Mongoolse teamgenoten op dit soort problemen helpt me steeds om te relativiseren. (blijven lachen terwijl de thermometer in je huiskamer 2 graden wijst). In dat opzicht zijn ze een groot voorbeeld.

Momenteel hebben we twee weken **quarantaine** i.v.m. de Mexicaanse griep. We mogen geen bijeenkomsten houden, scholen zijn gesloten, de bus rijdt niet etc. Het halve land loopt met maskers op, die inmiddels in alle kleuren en motieven te koop zijn.

Deze week: Een geboorte, een begravenis.....

Urna met baby.

Gemaskerd kraambezoek

Zaterdagavond werd het derde kindje van Oogi en Urna geboren. Ze zijn nu de trotse ouders van drie dochters. Bij het kraambezoek hadden we allemaal braaf onze maskers op. Een dag later waren we als team op bezoek bij de familie van onze medewerker Dorjoo. Zijn vader was gestorven. In een smoorhete ger hurkten zo'n 25 mensen zwijgend om de houtkachel waarop een grote pan soep werd gekookt. De ouderen draaiden onophoudelijk hun gebedskettingen in de hoop het hiernamaals voor de gestorvene positief te beïnvloeden. De lama kwam en werd naar de ereplaats tegenover de ingang gemanoeuvreerd. Oogi bood de lama op de terugweg een lift aan en heeft inmiddels een leuk contact met hem opgebouwd. De man vertelde Oogi dat hij een radio-programma had gehoord over iemand die zijn vriend, die hem wilde vermoorden, had vergeven en geholpen. “Ik ben die man”, zei Oogi. De lama keek hem stomverbaasd aan. Dit gesprek gaf veel stof tot nadenken.

...en een genezing!!

Woensdag zat ik aan de computer oude foto's te bekijken. Ik keek naar de foto van een vrouw die ik vier jaar geleden op straat ontmoette. Ze zat in een rolstoel. Ik reed in mijn auto voorbij en had de indruk dat God wilde dat ik uitstapte en voor haar bad. Ik deed dit en tot mijn verbazing stond de vrouw direct op! Met de stok, die ze tot dusver had gebruikt om van rolstoel op bed te komen, begon ze wat te lopen. Ik had haast, maakte snel een foto en reed verder. "Hoe is het eigenlijk met die vrouw?", vroeg ik me af. Even later belde Tsenge vanuit ons centrum. "Hanneke, er is bezoek voor je...een vrouw voor wie je vier jaar geleden hebt gebeden. Ze vraagt naar haar lange blonde vriendin!". Zodra ik aankwam pakte Tamara, zo heet de vrouw, me bij de hand en begon te stralend vertellen hoe goed het met haar ging. Ze had een zieke vriendin meegenomen en wilde dat ik ook voor haar bad.

Tamara en haar man bij onze eerste ontmoeting in 2005.

Tamara deze week, onderweg zonder rolstoel of stok!

Tamara's verhaal: "In 1997 had ik een zwaar auto-ongeluk. Ik was eerst lange tijd bewusteloos en daarna belandde ik in een rolstoel. Vier jaar geleden kwam je op straat naar me toe en bad voor me. Ik kon ineens opstaan en ben direct de hele weg naar huis gelopen. Dat was de eerste keer dat ik liep sinds het ongeluk. Sindsdien ging het steeds beter met me. Ik heb mijn rolstoel inmiddels weggedaan. Ik dank God elke dag voor zijn goedheid." Prijs God!! Hij doet nog steeds wonderen, ook als wij het niet, of pas vier jaar later, merken☺. Tamara's getuigenis heeft me erg bemoedigd en aangezet om weer opnieuw in geloof voor mensen en situaties te bidden.

Volgende week gaat Cäcilie met Aaja en Dopu (zie foto) op reis. Ze gaan twee weken naar China om daar vrienden, die onder daklozen en drugsverslaafden werken, te bezoeken en te helpen. Ik vind het fantastisch: Iets waar we al jaren over droomden wordt realiteit.

Hartelijke groet, God's zegen en dat je de dromen, die Hij op je hart heeft gelegd, in vervulling mag zien gaan,

Hanneke

Giften kunnen worden overgemaakt op **Stichting Support** Rijnlaan 1a, 2105 XH Heemstede. Rek.nr: 5973.77367. Giften zijn belastingaftrekbaar. Wilt u bij het overmaken van giften s.v.p. **duidelijk vermelden voorwie/wat het geld bedoeld is?** Er zijn nl. meerdere zendingsprojecten bij de Stichting ondergebracht. **Giften voor het werk in Henti:HELP-Mongolië.** Persoonlijke giften: Hanneke van